

desencallessin d' una vegada projectes de llei tant esperats com els de la parceria, de sindicats agrícoles; tant debó se fessin uns presupostos que no servissin en profit dels burócratas, dels ganduls que l' Estat, ab els diners nostres, alimenta, sino que fossin pera millor protegir el treball y desentrotillar la riquesa del país... Pero si tant demanem als de dalt, ¿qué fem els de baix pera conseguirho? ¿Ens portem sempre ab desinterés, ab patriotisme, sense miras egoistas? ¿No som devegadas dignes de que se 'ns esclavitzí y se 'ns tingui per un no res? Sí, que ho som y encara 'n fan poch, porque en la nostra má está el remey, pero en lloch d' ell, moltes vegadas preferim el veneno.

HIGIENE, MEDICINA Y ECONOMÍA DEL CAMP

XX

Medicina de les personas

IX

Medicina del ánima.—Peresa d' enteniment.—El millor goig.—Envenenadors de la vida.—Peresa y tossuneria.—Sistema Solari.—Herbas medicinals.—Ortigas y cúa de caball.

Un sabí filòsof alemany diu: Aquell que no estudia, aquell que no observa, aquell que no aprén, aquell que no estima, que l' enterrin. Segons aquesta sabia màxima, s' hauríau d' enterrar moltes personas que passen la vida sense llegir ni estudiar, sense observar, sense aprendre y sense estimar, ocupats en menjar y treballar entascats sense progressar, sense perfeccionarse.

Aquestes consideracions que barrejo ab la medicina de las personas, son també medicina ó higiene, donchs las personas tenen cos y ánima; y es tant ó més important la higiene ó medicina del ánima, que la del cos. No 'm refereixo á aquells rics que 's menjan la sopa boba en las ciutats consumint las sèvas rendas, donantse lo que 'n diuhen bona vida (essent la més mala), menjant y vestint bè, y passant el temps en passeigs, cafés, teatres y altres diversions y cosas pitjors, sense preocuparse de la immoralitat que augmenta, del socialisme que progressa terriblement, de la agricultura que s' ofega, ni de molts que pateixen gana, mentres ells puguin anar tallant cupons y cobrant arrendaments. Tals rics, com diu Jesucrist, no entrarán en el regne dels cels, si no s' esmenan, lo qual es difícil. Jo 'm dirigeixo á la generalitat dels pagesos que treballan, es veritat, pero que no estudian ni observan, ni progressan. Hi há peresa de brassos y de cos, y hi há peresa d' enteniment; aquesta es molt general. L' home rutinari, per molt que treballi, es un peresós d' enteniment: l' home que creu tot lo que llegeix en el seu diari sense discorre si